

Sygn. akt III U 56/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	Teresa Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014r. w Suwałkach

sprawy **S. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 10 grudnia 2013 r. znak (...)

1. oddała odwołanie;
2. wniosek S. S., zawarty w odwołaniu, dotyczący doliczenia deputatu węglowego do emerytury, przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

Sygn. akt III U 56/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.12.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił S. S. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru renty, ponieważ wysokość podstawy wymiaru wyliczona zgodnie z wnioskiem byłaby niższa, od dotychczas ustalonej.

W odwołaniu S. S. domagał się zmiany decyzji. Wskazał, iż od 1982r. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy i od 1990r. świadczenie to ulega zmniejszeniu. Ponadto organ rentowy nie doliczył deputatu węglowego, do którego był uprawniony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

S. S. (ur. (...)) jest uprawniony do stałej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 04.11.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia. Do wniosku dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1972 - 1974 i 1975 - 1982. Organ rentowy dokonał symulacyjnego wyliczenia podstawy wymiaru w kilku wariantach. Ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 10 najkorzystniejszych lat wybranych z 20 lat sprzed zgłoszeniem wniosku o rentę (1972-1981) wwpw wyniósł 42,21%. Natomiast wwpw wyliczony z 10 lat z dwudziestolecia poprzedzającego zgłoszenie wniosku o przeliczenia wyniósłby 0%, ponieważ w tym okresie wnioskodawca nie wykazał żadnego wynagrodzenia. Nie było również możliwe wyliczenie wwpw z 20 lat wybranych z całego okresu zatrudnienia, gdyż odwołujący wykazał wynagrodzenie jedynie z 12 lat tj. z lat 1969, 1972-1982.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) wysokość renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie renty albo o ponowne ustalenie renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Dotychczas ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty, wyliczony z 1981r. wynosi 74,46% i jest najkorzystniejszy. Obecnie nie istnieją podstawy prawne, które dawałyby możliwość wyliczenia wwpw z jednego roku kalendarzowego.

Z wyliczeń dokonanych przez organ rentowy, których odwołujący nie kwestionował, wynika, iż wwpw na dotychczasowym poziomie jest najkorzystniejszy, ponieważ w przypadku zastosowania zasady wynikającej z art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej wskaźnik wyniósłby w najgorszym wypadku 0%, a w najlepszym – 42,21%. Natomiast ubezpieczony, który występuje z wnioskiem o przeliczenie świadczenia ma zagwarantowane, iż przeliczenie nie spowoduje obniżenia jego dotychczasowego świadczenia. Na wysokość świadczenia oraz zastosowaną metodę wyliczenia wwpw wpływ miał staż pracy, który u odwołującego wynosi jedynie 12 lat i obejmuje lata 1969, 1972-1982. Dołączone do wniosku dowody nie spowodowały wzrostu stażu pracy, ani podwyższenia wwpw. Nie znaleziono podstaw do podważania symulacyjnych wyliczeń wwpw dokonanych przez organ rentowy.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w punkcie 1.

W odwołaniu wnioskodawca domagał się doliczenia deputatu węglowego, do którego był uprawniony. Takiego żądania nie zgłosił jednak we wniosku o przeliczenie świadczenia i dlatego skarżona decyzja nie zawierała stanowiska organu rentowego w tym zakresie. W związku z tym, na podstawie art. 464 §1 kpc wniosek odwołującego przekazano organowi rentowego do rozpoznania.

mt